

V Klokočí před sedmdesáti a více léty...

Vesnička Klokočí, stulená ve stínu hradby Klokočských skal, v blízkosti zříceniny skalního hradu Rotštejna, je dnes opět samostatnou obcí, když za vlády jedné strany patřilo Klokočí do sloučené obce Klokočské Loučky. Tato nevelká podkozákovská víška má však svou pestrou historii. O některé údaje z klokočské kroniky se s vámi, milí čtenáři Nových Pojizerek, chci podělit. Domnívám se, že údaje, které vám nabízím, jsou velice zajímavé.

Tak začneme třeba rokem 1901 - 1902, kdy z popudu starosty Jana Vlčka, rolníka v Klokočí, bylo zde přikročeno ke stavbě vlastní obecné školy, kterou vesnice dosud postrádala. Rozpočet na stavbu činil tenkrát 14 000 předválečných korun. Peněz ovšem bylo málo a proto přední zastupitelé obce dali návrh, aby se stavba provedla svépomocí.

Obyvatelé v celé školní obci poslechli snad do jednoho. Přispěli potahy, prací, materiálem, každý podle svých možností. Jejich pomoc činila při této stavbě nejméně 30% stavebního nákladu.

V roce 1920 byl v obci připraven další návrh k provedení opět svépomocí. Byla to stavba hasičské zbrojnice, spojená s hospodářským skladištěm, ale také stavba nového hřbitova. Zase chyběly finanční prostředky. Proto byla odhlasována dobrovolná přirážka k dani pozemkové, a to ve výši plných 800% (!), kromě běžných obecních přirážek. Každý z občanů uznával potřebu nové hasičské zbrojnice, ale i nutnou potřebu místního hřbitova. Cesta s nebožtíky až na vzdálený farní hřbitov v Loučkách vedla místy až dva metry hlubokým úvozem, který býval v zimní době zcela zavát sněhem. Vzdálenost z Klokočí do Louček je skoro dva kilometry.

Náklad na stavbu zbrojnice, mimo zmíněných 800%, přirážek byl opět uhrazen svépomocí (brigádami), potahy místních rolníků, materiálem a dary všech místních spolků a korporací. Platil se pouze materiál, který bylo nezbytně nutné koupit a také za řemeslné odborné práce. Celkové vydání činilo na 6 000 korun. Další náklad v téže výši byl uhrazen tzv. láskováním.

A co stavba hřbitova? Rozpočtový náklad činil na 9 000 Kč a z toho zase nejméně jedna třetina byla uhrazena svépomocí. Celá vesnice do jednoho schopného občana pracovala na urovnání terénu pro zamýšlené místo posledního odpočinku klokočských občanů. To bylo v době, kdy byl starostou Jindřich Hlubuček. Až do roku 1930 bývalo zvykem, že byla odhlasována dobrovolná přirážka k dani pozemkové, z jejíhož výtěžku se pak hradily různé výdaje se stavbou spojené. Od roku 1930 okresní úřad nařídil stanovit přirážku pouze do výše 300%. Kromě dobrovolné přirážky platili občané ještě přirážky obvyklé podle zákona.

Když byl starostou Josef Salaba v roce 1932 došlo ke stavbě obecní silnice z Klokočí do Louček. Její přesná délka je 1 650 metrů. Náklad na ni činil 110 000 Kč. A na 60 000 Kč si museli občané odpracovat dobrovolnými brigádami, potahy, věnováním materiálu apod., aby silnice mohla být vůbec postavena. A postavena byla! Obyvatelstvo ochotně zaplatilo i dobrovolnou přirážku 400%. Zaplatili všichni (až na jednoho nejmenovaného).

O rok později se stal klokočským starostou zdejší řídící učitel Alois Broul. Za jeho řízení se obec hned dává do stavby obecní cesty do Podlouček, protože dosud tam řádná cesta nebyla a obyvatelé těchto samot si museli veškerou dopravu obstarávat pouze na trakařích. Povozem se tam nedalo dojet. Náklad na tuto podloučeckou cestu činil 29 000 Kč. Úhrada v penězích byla jen ze dvou třetin, zbytek uhradila opětovně občanská svépomoc.

Obec klokočská přispěla také Okresnímu úřadu v Turnově na úpravu Klokočských průchodů, známé to průrvy v Klokočských skalách nad samotnou vesnicí. Úhrada činila 6 000 korun. Zbytek do rozpočtovaných 26 000 korun museli občané opět uhradit dobrovolnou výpomocí.

Zvonička s pamětní deskou padlým vojákům z první světové války byla pořízena z podnětu osvětové komise v roce 1928. Náklad 7 000 Kč nesli opět sami občané. Když byla zvonička odevzdávána veřejnosti, bylo pěkné počasí a slavnosti se zúčastnilo množství občanů z obce i z okolí. Z výtěžku této místní slavnosti byl uhrazen zbytek dluhu za pořízení desky a zvonu.

Zásluhou řídícího učitele Aloise Broula byl v Klokočí ustaven Okrašlovací spolek pro Klokočí a okolí. Stalo se tak v roce 1932. Přihlásilo se do něj 54 zakládajících členů. Tento nový spolek se dal okamžitě do práce. Na obecních pozemcích vysázel na dvě stě ovocných stromků, ze kterých později měla obec nemalý užitek. Štěpy získal od svých členů, ale i od ostatních občanů. Kromě toho vysadili členové okrašlovacího spolku na 16 000 lesních stromků, a

množství různých okrasných stromů i keřů.

U hřbitova byl zřízen „Broulův sad“ s okrasnými keři a květinami, ale také s lavičkami pro odpočinek kolemjdoucích. V roce 1934 byl pro veřejnost předán Husův památník Na mezírce, což vlastně je skalní kaple se sochou Mistra Jana Husa na hranici. Ta je dodnes využívána v letní době k bohoslužbám církve československé husitské.

Zmíněný spolek se staral o údržbu hradu Rotštejna, upravil a osázel okolí kapličky na stráních nad Vescem, kde se říká na Fialníku. Vybudoval stezku po okraji Klokočských skal od Průchodů až na Rotštejn. Upravil a vyšetřoval cestu z Rotštejna na Špici přes tzv. „Líšník“. Příkladným způsobem se do těchto prací zapojoval sám zakladatel a předseda spolku učitel Broul. Jako malý chlapec jsem jej často vídal, jak na kolečku převáží hlínu nebo kamení a je tak pro ostatní členy zářným vzorem neúnavného pracovníka na poli zkrášlení obce a jejího okolí.

Spolek svým nákladem pořizoval i turistické značení cest a stezek, na skalách upravil pěknou vyhlídku s lavičkami. Odtud byl nádherný rozhled do celého podkozákovského údolí i směrem k Besedícím a k Hamštejnu. To vše členové spolku vykonávali zdarma, bez jakéhokoliv nároku na nějakou odměnu. Nikdo se této dobrovolné činnosti nevyhýbal. Všichni pracovali z lásky k rodné obci.

Položme si otázku: Bylo by možné v dnešní uspěchané době pomýšlet na něco tak ušlechtilého a krásného, co dělali klokočtí v první polovině minulého století? A k tomu všemu ještě vše zdarma a dobrovolně. Těch, co ještě dnes rádi, zdarma a ze zájmu o věc přiloží ruku ke společnému dílu, těch je už opravdu pramálo. Bohužel...